

til den Optimisme, der laa i Departementets Nytaarsoversigt, og som det ærede Medlem navnlig anførte for Industriens Vedkommende. I Industrikredse deler man ikke denne Optimisme, ej heller stiller man sig helt ukritisk overfor det Talmateriale, der ligger til Grund for Departementets Udtalelse. Industrien faar Gang paa Gang at vide, hvad det er for ufyldstgørende Materiale, den kommer frem med, men jeg har set dokumenterede Indlæg fra Industriens Side godtgøre, at det Materiale, som Statistisk Departement har opstillet i sin for mig noget uforstaaelige Iver for at fremstille de danske økonomiske Forhold saa rosenrøde, som det nu lader sig gøre i Øjeblikket, sandt at sige heller ikke kan staa for Kritik. Jeg kan og føler mig ogsaa forpligtet til overfor det ærede Medlem Hr. Triers Udtalelser at anføre et Par Eksempler, jeg ganske tilfældigt har ved Haanden.

Det ærede Medlem Hr. Trier nævnte, at Departementet fremhævede, at der ingen stor Indførsel var, den nuværende Krise var nærmest forårsaget ved Køberstrejken — det ærede Medlem Hr. Trier brugte selv det grimme Ord „en maskeret Lock-out“, men han brugte det paa en saadan Maade, at jeg gaar ud fra, at han ikke vil stille sig bag dette Udtryk som egentlig Ophavsmand dertil. Det er vist en lidt for letkøbt Betragtning at sige, at der ikke er ekstraordinær Import. Importen er allerede i Stigning, og selvfølgelig maa den komme, saa snart der er vundet den jo nu allerede vundne Stabilisering af Kronens Værdi med det store Misforhold mellem Kronens Købekraft i Ind- og Udland, som er til Stede. Hvis ærede Medlemmer af dette høje Ting eller den ærede Regering vilde rejse lidt mere til Udlandet, saa vilde man se, at i Øjeblikket kan man rejse og navnlig leve meget billigere i Udlandet end herhjemme. Der er en meget stor Forskel til Stede, som man kan konstatere blot ved en overfladisk Betragtning som slet og ret Turist, naar man rejser i Udlandet, mellem den Købekraft, Kronen har i Udlandet, og den, den har i Hjemlandet. Naar dette er Tilfældet, og naar Risikoen ved en yderligere Kroneopgang i alt Fald for en nær Fremtid er afbødet noget gennem en forbigaaende Stabilisering, som vi jo nu er inde paa, vil selvfølgelig Importen tage Fart.

Jeg skal redegøre for et Par Brancher, hvor man med al Tydelighed vil kunne se, hvor stærk Importen er i Gang, og hvor stærkt Udviklingen truer netop fra den Side. Jeg nævner blot, at Importen af Fodtøj, som i Januar 1925 udgjorde ca. 20 000 kg, i Overensstemmelse med Kronestigningen i August var oppe paa ca. 27 000 kg og i September naaede ca. 48 000 kg, og at den i Oktober, den sidste Maaned, for hvilken Statistik foreligger, udgjorde 62 000 kg, en Højde, der stærkt nærmer sig Tallene fra hine bevægede Dage, da Rigsdagen enstemmigt, med alle fire Partiers Tilslutning, vedtog Importreguleringsloven, netop for at standse den danske Skotøjsindustri fuldstændige Forfald. Denne Vækst paa kun 9 Maaneder fra 20 000 kg maanedlig til 62 000 kg maanedlig taler et noget andet Sprog end det, der lød i Nytaarsoversigten fra det statistiske Departement.

Jeg tager en anden Importgruppe, nemlig Læder, og skal nævne, at Indførselen af Underlæder i Fredens gode gamle Dage, nemlig i 1913, var ca. 50 000 kg gennemsnitlig pr. Maaned, den var i det første Halvaar af 1925 ca. 46 000 kg. Men den voksede i Overensstemmelse med Forskydningerne i Kronens Værdi, og den udgjorde i Juli 60 000, i September 71 000 og i Oktober 90 000 kg, altsaa en Vækst til mere end det dobbelte i Løbet af ganske faa Maaneder, en Tendens, som dog burde stemme til nøje Eftertanke.

I Overensstemmelse med, hvad jeg her har anført, vil det ogsaa være klart, at Arbejdsløsheden i de egentlige industrielle Fag, som ganske rigtigt endnu ikke er saa stærk som i visse andre Fag, selvsagt maa ventes at stige, og i de Indberetninger, der foreligger fra Industrien, udtales det ogsaa klart, at hvis der ikke træffes Foranstaltninger fra Statsmagtens Side overfor Arbejdsløsheden i selve Industrien, saa maa det ventes, at den egentlige Forøgelse af Arbejdsløsheden indenfor den egentlige Industri har vi endnu til gode.

Det ærede Medlem Hr. Trier gjorde sluttelig nogle sarkastiske Bemærkninger om Guldolden, som han sagde man i sin Tid havde fremstillet som den eneste Redning for Erhvervslivet. Det var nu ikke Tilfældet; det var den eneste Redning for vor Valuta, hvis det endelig skal udtrykkes